

kale Parti, men jeg paapegede, paa hvilken Maade man fra den Side vilde søge gennemført en ren Jordskyldsvurdering, saaledes at vi kom ud i det, jeg kalder Konfiskation. Det var af Hensyn dertil, at jeg mente, at der kunde ligge en Fare ved at gennemføre det Princip, vi er kommet ind i. Med Hensyn til den Tvivl, som det ærede Medlem nærede overfor det, jeg har fremdraget angaaende en virkelig Jordskyldsbeskatning i de forskellige Lande, skal jeg sige, at efter de Beretninger, jeg har læst, ser jeg saaledes paa det, at man omkring i Byerne har foretaget Bebyggelser i de Haver, der tidligere har ligget omkring de paagældende Ejendomme, og jeg anser det for en stor Skade, at man griber til at bebygge saadanne Haver, der har kunnet være til Gavn for de paagældende Ejendomme. Saa nævnte det ærede Medlem en Ting, der interesserede mig i høj Grad. Det ærede Medlem sagde, at Værdien af Byggegrunden steg i Forhold til Bygehøjen. Hvis det er Tilfældet, at Skatten skal staa i Forhold til Bygehøjen, saa er vi ikke inde paa det, som jeg mener er lige Skat paa lige Jord. Dår forstaar jeg ikke rigtig det ærede Medlem. Det ærede Medlem mener, at i samme Grad, som der foretages Bebyggelse i Højen, vil Værdien af den paagældende Byggegrund stige, og derved kommer Skatten paa en Maade til at staa i Forhold til Bygehøjen.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager skal jeg sige med Hensyn til Venstres Program, som det ærede Medlem vilde holde sig til, at det er fuldkommen rigtigt, at der i Venstres Program staar lige Skat paa lige Jord; men der staar tillige, at der ikke maa ske en stærkere Forskydning af Skatten fra By og til Land. Jeg mener derfor at kunne sige, at ogsaa jeg staar paa Venstres Program paa Jordomraadet. Jeg vil gerne være med til at udligne Skatteforskellen mellem de større og mindre Jordbrug, men jeg mener ikke, at det Lovforslag, der her er stillet, kommer til at virke efter sin Hensigt.

Med Hensyn til Grundlaget for selve Jordbeskatningen, Jordvurderingen, er der ført en lang og indgaaende Debat. Vi har hørt en Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Wilmann og det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott angaaende den Maade, hvorpaa man skulde foretage Jordvurderingen af Skovene. Og vi har hørt af det ærede Medlem Hr. Kayser, der selv har foretaget Vurderinger i København, at han nærer Tvivl om, hvorvidt det er muligt at foretage en virkelig nøjagtig Vurdering af Jorden. Vi vil af disse Udtalelser se, hvorledes der blandt dem, der har beskæftiget sig med dette

Spørgsmaal, er megen Tvivl om, hvorvidt vi har naaet den fulde Nøjagtighed paa dette Omraade. Det er ogsaa en af Grundene til, at jeg nærer Betænelighed ved Lovforslaget.

Den ærede Ordfører Hr. Pinholt ironiserede lidt over, at jeg vilde være med til at gennemføre dette Lovforslag, hvis man nøjedes med det og ikke gik til en kommunal Grundskyld. Det maa det ærede Medlem have Lov til. Jeg kunde godt tænke mig at gaa med til en Statsgrundskyld som en tidsbegrænset Lov, saaledes at man, naar man havde set Virkningen deraf, kunde optage Spørgsmaalet, hvorvidt man skulde gaa videre ad den Vej. Der er ikke noget inkonsekvent eller ulogisk i min Stilling dertil. Saa drog det ærede Medlem de Tal, jeg før nævnte i min Tale, i Tvivl. Jeg maa i den Anledning henvise den ærede Ordfører til hans egne Udtalelser Sp. 3222 i hans Ordførertale ved Sagens første Behandling. Da nævnte det ærede Medlem, at der hvilede 71,2 Mill. Kr. i fast Skat i Landdistrikterne. Vi er altsaa dør inde paa en fast Beskatning (Protest fra Pinholt). Jeg ved nok, hvad det ærede Medlem mener jeg ikke har Ret i. Det ærede Medlem mener, at der ikke i dette Øjeblik hviler saa meget paa Jorden, men naar vi skal gaa ud til Jordbeskatning i sin fulde Konsekvens, saa er Beskatning af faste Ejendomme i dette Øjeblik efter det ærede Medlems Udtalelser 71,2 Mill. Kr. Hvad angaar de Tal, som den ærede Ordfører fremsatte om Vurdering af Husmandsbrug og Gaardmandsbrug, at Vurderingen var saa meget højere for Husmandsbrug end for Gaardmandsbrug, naar vi tager den pr Arealenhed, end naar vi tager den pr Tønde Hartkorn, er det det at sige, at Hartkorn er et meget usikkert Grundlag at bedømme Jordværdien paa. Jeg mener, at det, vi har, er bedre, og deri er jeg for saa vidt enig med den ærede Ordfører; og naar vi tager Ejendomsskyldvurderingen som Grundlag, saa vil vi se, naar vi tager en enkelt Kommune — jeg har ikke den hele Statistik liggende for mig —, at for Husmandsbrugenes Vedkommende er Jordværdien ca. 45 pCt. af Ejendomsskyldværdien og for Gaardmandsbrugene 55 pCt. Det er det, som disse Tal viser. Naar det ærede Medlem fremsatte sine Tal og betvivlede mine, saa er det stadig ud fra den egentlige Ejendomsskyldvurdering, og det ærede Medlem kommer aldrig ind paa de Bygningsfradrag, der er i Øjeblikket, saaledes at han kommer til det egentlige afgiftspligtige Ejendomsskyldbeløb; derved fremkommer der en meget større Forskel, end der faktisk foreligger.